

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การวางแผนตัวอย่างถาวรเพื่อเป็นตัวแทนศึกษาสังคมพืชป่าดิบชื้น อุทยานแห่งชาติศรีพังงา จังหวัดพังงา ผลปรากฏว่า

แปลง 10 x 10 เมตร จำนวน 144 แปลง สํารวจพบไม้ใหญ่ จำนวน 2,310 ต้น 50 วงศ์ 248 ชนิด มีค่าดัชนีความหลากหลายของชนิดพันธุ์ตามวิธีของ Shannon-Wiener มีค่าเท่ากับ 4.502 ตามวิธีของ Simpson มีค่าเท่ากับ 0.975 และตามวิธีของ Fisher มีค่าเท่ากับ 70.402 มีค่าดัชนีความสมํ่าเสมอตามวิธีของ Pielou อยู่ที่ 0.817 พันธุ์ไม้ใหญ่ที่มีค่าดัชนีความสำคัญทางนิเวศสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ยางมันหมู (*Dipterocarpus kerii* King) ตับลามใบเล็ก (*Xanthophyllum eurhynchum* Miq.) พิกุลป่า (*Adinandra integerrima* T. Anderson ex Dyer) คำตะโก (*Diospyros wallichii* King & Gamble) และกรายดำ (*Hopea oblongifolia* Dyer) มีปริมาตรไม้เฉลี่ยตามวิธีของวุฒิพล (2541) เท่ากับ 136.647 ลูกบาศก์เมตร ต่อ เฮกตาร์ มวลชีวภาพเหนือพื้นดิน โดยใช้สมการแอลโลเมตรีของ Tsutsumi (1983) เฉลี่ยเท่ากับ 323.179 ตัน ต่อ เฮกตาร์ การสะสมของธาตุคาร์บอนในมวลชีวภาพเหนือพื้นดิน โดยใช้หลักของ IPCC (2006) มีค่าเท่ากับ 227.983 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ต่อ เฮกตาร์

แปลง 4 x 4 เมตร จำนวน 144 แปลง สํารวจพบไม้หนุ่ม จำนวน 2,432 ต้น 57 วงศ์ 267 ชนิด มีค่าดัชนีความหลากหลายของชนิดพันธุ์ ตามวิธีของ Shannon-Weiner มีค่าเท่ากับ 4.608 ตามวิธีของ Simpson มีค่าเท่ากับ 0.981 และ วิธีของ Fisher มีค่าเท่ากับ 76.45 โดยมีค่าดัชนีความสมํ่าเสมอตามวิธีของ Pielou เท่ากับ 0.825 พันธุ์ไม้หนุ่มที่มีค่าดัชนีความสำคัญทางนิเวศสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ อีโสะ (*Actephila excelsa* (Dalzell) Mull.Arg.) ยางมันหมู (*Dipterocarpus kerii* King) คำตะโก (*Diospyros wallichii* King & Gamble) กาทิดขาว (*Erycibe albida* Prain) และพวมพร้าว (*Lophopetalum floribundum* Wight)

แปลง 1 x 1 เมตร จำนวน 144 แปลง สํารวจพบกล้าไม้ จำนวน 447 ต้น 34 วงศ์ 101 ชนิดมีค่าดัชนีความหลากหลายของชนิดพันธุ์ ตามวิธีของ Shannon-Weiner มีค่าเท่ากับ 3.984 ตามวิธีของ Simpson มีค่าเท่ากับ 0.971 และ วิธีของ Fisher มีค่าเท่ากับ 51.182 โดยมีค่าดัชนีความสมํ่าเสมอตามวิธีของ Pielou เท่ากับ 0.863 ชนิดพันธุ์กล้าไม้ที่มีค่าดัชนีความสำคัญทางนิเวศสูงสุด 5 อันดับแรก

ได้แก่ กริมใบเล็ก (*Rinorea* sp.) ตะเคียนราก (*H. griffithii*) ยางมันหมู (*Dipterocarpus kerrii* King) ตำตะโก (*Diospyros wallichii* King & Gamble) และพิกุลป่า (*Adinandra integerrima* T. Anderson ex Dyer)

การกระจายทางด้านตั้ง ในเรือนยอดชั้น ที่ 1 ซึ่งมีความสูงตั้งแต่ 27 เมตรขึ้นไป พบไม้ในชั้นเรือนยอดนี้ที่มีความโดดเด่นมากที่สุด คือ ยางมันหมู (*Dipterocarpus kerrii* King) รองลงมา คือ พิกุลป่า (*Adinandra integerrima* T. Anderson ex Dyer) และตะเคียนราก (*H. griffithii*) ตามลำดับ ส่วนชั้นเรือนยอดที่ 2 ซึ่งมีความสูงตั้งแต่ 15-26 เมตร พบไม้ในชั้นเรือนยอดนี้ที่มีความโดดเด่นมากที่สุด คือ ยางมันหมู (*Dipterocarpus kerrii* King) รองลงมา คือ ตำตะโก (*Diospyros wallichii* King & Gamble) กรายดำ (*Hopea oblongifolia* Dyer) พวมพร้าว (*Lophopetalum floribundum* Wight) และจิกดง (*Barringtonia pauciflora* King) ตามลำดับ ชั้นเรือนยอดที่ 3 ซึ่งมีความสูงน้อยกว่า 15 เมตร พบไม้ในชั้นเรือนยอดนี้ที่โดดเด่นมากที่สุด คือ ตับหลามใบเล็ก (*Xanthophyllum eurhynchum* Miq.) รองลงมา คือ ตำตะโก (*Diospyros wallichii* King & Gamble) ยางมันหมู (*Dipterocarpus kerrii* King) กรายดำ (*Hopea oblongifolia* Dyer) และจิกดง (*Barringtonia pauciflora* King) ตามลำดับ

การกระจายทางด้านราบ พบว่ามีค่าการปกคลุมพื้นที่ของเรือนยอด สูงถึงร้อยละ 95.61 โดยวงศ์พันธุ์ไม้ที่มีค่าการปกคลุมสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ Dipterocarpaceae Ebenaceae Phyllanthaceae Myrtaceae และ Polygalaceae ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

แปลงตัวอย่างถาวรเพื่อศึกษาสังคมพืช ในเขตอุทยานแห่งชาติศรีพังงา จังหวัดพังงา เป็นตัวอย่างสังคมพืชป่าดิบชื้นสังคมย่อยยางมันหมู (*Dipterocarpus kerrii* King) และตับหลามใบเล็ก (*Xanthophyllum eurhynchum* Miq.) มีความหลากหลายของชนิดพันธุ์สูงซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปกติของป่าดิบชื้นทั่วไปที่พบในภาคใต้ โดยจุดศูนย์กลางแปลงตัวอย่างมีความสูง 127 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ซึ่งสามารถใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาด้านอื่น ๆ ของป่าดิบชื้นที่มีความสูงระดับต่ำของป่าดิบชื้นภาคใต้ ตอนบนฝั่งอันดามันได้เป็นอย่างดี ประกอบกับในแปลงตัวอย่างสำรวจพบพันธุ์ไม้ที่ยังไม่สามารถระบุชนิดได้อีก 15 ชนิด จึงเหมาะสมอย่างยิ่งในการใช้เป็นฐานข้อมูลให้นักวิจัยท่านอื่น ๆ ใช้ต่อยอดในการศึกษาเพิ่มเติม อีกทั้งในแปลงตัวอย่างเองได้มีการติดตั้ง data logger เพื่อเก็บข้อมูลอุณหภูมิและความชื้นรายชั่วโมง ตลอดจนดำเนินการติดตามการเปลี่ยนแปลงทางซีพลักษณ์ของไม้ใหญ่ในแปลงเป็นรายเดือนอีกด้วย